

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 340

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 633 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ	2–3
Decizia nr. 733 din 14 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017	4–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
117. — Decizie pentru eliberarea doamnei Andreea Anamaria Naggar, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 633

din 21 noiembrie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3)
din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ, excepție ridicată de Alin Cucu în Dosarul nr. 1.778/116/2016 al Tribunalului Călărași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 537D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Dan Lupașcu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ încalcă dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, întrucât nu includ în enumerarea mijloacelor de probă cu o valoare probatorie condiționată și declarațiile inculpatului judecat în alt dosar. Or, inculpatul are dreptul la tăcere și nu este sancționat dacă minte, ceea ce face ca omisiunea legislativă invocată să aibă relevanță constituțională. Astfel, spre deosebire de declarațiile persoanelor enumerate în dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, și anume investigatorul, colaboratorii și martorii protejați, care au o valoare probatorie condiționată, declarațiile coinalpatului urmează dreptul comun, putând avea ca efect condamnarea altui inculpat. Așadar, dacă declarația coinalpatului se referă la propria faptă, nu este nicio problemă de constituționalitate, însă aceasta apare în situația în care declarația se referă la faptele altor inculpați cu privire la care respectivul coinalpat este martor.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 59 din 22 ianuarie 2019 și nr. 48 din 28 februarie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.778/116/2016, **Tribunalul Călărași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ.** Excepția a fost ridicată de Alin Cucu într-o cauză penală aflată în etapa judecării pe fond.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ încalcă principiile fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și

dreptul la apărare, întrucât nu includ și declarațiile suspectului sau inculpatului în excepția de la regula libertății aprecierii probelor — alături de declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor și ale martorilor protejați — ca mijloace de probă cu o valoare probatorie condiționată. Autorul excepției are în vedere situația în care mai multe persoane au calitatea de coinalpați, fiind judecate în cadrul aceluiași proces penal, dar pentru infracțiuni distincte, precum și situația în care un participant la comiterea unei infracțiuni este judecat separat de ceilalți participanți, fiind audiat ulterior ca martor în cauza disjunctă. Arată că în privința martorilor *stricto sensu* legea prevede o serie de garanții și instrumente destinate să asigure fiabilitatea probei, și anume obligația de a spune adevărul [art. 114 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală], sub constrângerea legii penale care reglementează infracțiunea de măturie mincinoasă (art. 273 din Codul penal), în timp ce în cazul celorlalți subiecți procesuali legea nu prevede asemenea constrângeri, ceea ce afectează credibilitatea declarațiilor acestor „martori”, fiind lipsit de substanță dreptul persoanei acuzate de a interoga efectiv martorii acuzatori. Consideră că eliminarea soluției legislative prevăzute în această materie de dispozițiile art. 69 din Codul de procedură penală din 1968 deschide calea către arbitrar și subiectivism.

7. **Tribunalul Călărași — Secția penală** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale pentru motivele arătate de autorul excepției, motive pe care instanța de judecată și le însușește.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ. Dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost modificate prin prevederile art. 102 pct. 63 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, și au următorul cuprins: „(3) *Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinată pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.*” Dispozițiile art. 107—110 din Codul de procedură penală reglementează audierea suspectului sau a inculpatului.

12. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces

echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 paragrafele 1, 2 și 3 lit. b) și d) privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 499 din 3 octombrie 2023^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pentru argumentele expuse în paragrafele 11—15 din respectiva decizie. În acest sens, în decizia menționată, Curtea a observat că autorul excepției solicita completarea dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală în sensul de a enumera și declarațiile suspectului sau inculpatului printre acele declarații pe care nu poate fi întemeiată, în măsură determinantă, hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Or, operațiunile legislative de modificare și completare a actelor normative sunt de competență exclusivă a legiuitorului, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, excedând atribuțiilor instanței de contencios constituțional, care, conform dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Pentru aceste motive, prin Decizia nr. 499 din 3 octombrie 2023, precitată, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la cele ale art. 107—110 din același act normativ este inadmisibilă.

14. Mai mult, prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate constituie opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, aspect ce rezultă și din faptul că Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală a fost recent modificată, prin mai multe acte normative, respectiv Legea nr. 51/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 6 martie 2023, Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, și Legea nr. 214/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate

și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 11 iulie 2023, prilejuri cu care legiuitorul, dacă ar fi considerat că este oportun, ar fi putut să modifice și să completeze dispozițiile de lege criticate în prezenta cauză, potrivit susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate. Este adevărat că, prin Decizia nr. 59 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 1 august 2019, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate, în condițiile în care autorul excepției susținea că prevederile legale criticate sunt neconstituționale din perspectiva faptului că, pe lângă declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați, nu sunt menționate și declarațiile denunțătorului audiat în calitate de martor. Curtea a reținut, la paragraful 40 din decizia precitată, că „sfera martorilor protejați [s.n. — incluși de legiuitor la art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală] ale căror declarații nu pot fi determinate în luarea unei hotărâri de condamnare este în realitate mai largă decât cea care rezultă nemijlocit din text. În această categorie sunt incluși investigatorii cu identitate reală sau protejată, colaboratorii cu identitate reală sau protejată, martorii amenințați, martorii vulnerabili, dar și persoana vătămată și partea civilă cu privire la care s-au luat măsuri de protecție similare martorilor amenințați. Din acest punct de vedere, persoana vătămată protejată și partea civilă protejată se află în aceeași situație faptică și au același regim juridic ca cel al martorilor protejați, prin urmare, și efectele declarațiilor lor trebuie să fie asemănătoare cu cele ale acestora din urmă. Restrângerea valorii probante a declarațiilor acestor persoane are la bază temerea că atât investigatorii, colaboratorii, cât și martorii protejați (în sens larg) sunt supuși unui anumit control de autoritate din partea organului de urmărire penală și astfel pot fi influențați în declarații, fie pentru că unii sunt agenți executivi ai statului, fie că alții au anumite interese (colaboratorii pot avea interesul de a obține o remunerație sau de a li se reduce pedeapsa în propriul dosar, de a beneficia de un acord de recunoaștere a vinovăției sau de renunțare la urmărirea penală etc.) în a acționa conform dorinței organului judiciar sau sunt îndatorați moral de efortul de protejare a lor și reacționează în consecință etc.” Astfel, prin decizia precitată, Curtea a explicitat sfera noțiunii de „martor protejat”, fără însă a completa soluția legislativă criticată în cauză cu noi categorii de participanți în procesul penal, astfel cum solicită autorul prezentei excepții de neconstituționalitate.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin Decizia nr. 499 din 3 octombrie 2023, precitată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la art. 107—110 din același act normativ, excepție ridicată de Alin Cucu în Dosarul nr. 1.778/116/2016 al Tribunalului Călărași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

^{*)} Decizia Curții Constituționale nr. 499 din 3 octombrie 2023 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 5 decembrie 2023.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 14 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Vasile Emil Lovas, în Dosarul nr. 14.474/3/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 950D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.060D/2020, nr. 1.653D/2020, nr. 1.889D/2020, nr. 2.005D/2020, nr. 2.026D/2020, nr. 2.284D/2020, nr. 2.353D/2020, nr. 54D/2021, nr. 127D/2021, nr. 146D/2021, nr. 147D/2021, nr. 179D/2021, nr. 181D/2021, nr. 182D/2021, nr. 217D/2021, nr. 288D/2021, nr. 404D/2021, nr. 511D/2021, nr. 557D/2021, nr. 907D/2021, nr. 1.007D/2021, nr. 1.188D/2021, nr. 1.215D/2021, nr. 2.136D/2021, nr. 2.245D/2021, nr. 2.268D/2021, nr. 2.797D/2021, nr. 2.835D/2021, nr. 2.850D/2021, nr. 2.899D/2021, nr. 3.481D/2021, nr. 378D/2022, nr. 386D/2022, nr. 387D/2022 și nr. 1.025D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor”

din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Florin Emanuel Grigore, Ionuț Tancov și alții, Horia Dicu și alții, Marius Florin Spirache și alții, Cristian Popșor, Alexandru Popescu, Daniel Drancă, Ion Berbec și alții, Liviu Constantin Șincă, Laurențiu Nicolae Blaga, Neluțu-Denis Sporea, Marian Micu și alții, Marinel Bulin și alții, Costel Pușcă și alții, Daniel Naicu și alții, Ionel-Marinel Micu și alții, Cristian Gabriel Stănescu, Andrei Baur și Ionuț Frățilă, Liliana Ifrim și alții, Gabriela Valentina Anghel, Lucian Boșca și alții, Aurelian Portase, Alexandru Bogdan Secula și alții, Nicușor Tanasoglu și alții, Adrian Dănuț Zepa, Adelina Valentina Marcu și alții, Cătălin Gabriel Rasinar și alții, Cătălin Văleanu și alții, Ionica Ionică și alții, Viorel Airinei și alții, Virgil Dănuț Ștefan și alții, Dan Alexandru Apostol și alții, Elena Eleonor Geo și de Florentin Daniel Blejan, în Dosarul nr. 15.638/3/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 37.162/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 21.092/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 9.595/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.768/97/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 13.784/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 24.302/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 8.164/63/2019* al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Dosarul nr. 18.511/3/2020 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 2.561/115/2019 și nr. 3.181/118/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 16.079/3/2019, nr. 5.184/63/2020 și nr. 5.687/63/2020 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 18.518/3/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă, Dosarul nr. 4.760/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.045/3/2020 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 487/32/2020 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.081/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.920/97/2020 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și insolvență, Dosarul nr. 933/111/CA/2020-R al Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 5.355/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal,

dosarele nr. 189/30/2020 și nr. 1.025/30/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.427/121/2020 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 21.094/3/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 4.609/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.569/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 4.605/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.016/63/2020 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 1.933/121/2019* al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 8.723/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 1.303/121/2020 și nr. 16.366/3/2020 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 953/87/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.060D/2020, nr. 1.653D/2020, nr. 1.889D/2020, nr. 2.005D/2020, nr. 2.026D/2020, nr. 2.284D/2020, nr. 2.353D/2020, nr. 54D/2021, nr. 127D/2021, nr. 146D/2021, nr. 147D/2021, nr. 179D/2021, nr. 181D/2021, nr. 182D/2021, nr. 217D/2021, nr. 288D/2021, nr. 404D/2021, nr. 511D/2021, nr. 557D/2021, nr. 907D/2021, nr. 1.007D/2021, nr. 1.188D/2021, nr. 1.215D/2021, nr. 2.136D/2021, nr. 2.245D/2021, nr. 2.268D/2021, nr. 2.797D/2021, nr. 2.835D/2021, nr. 2.850D/2021, nr. 2.899D/2021, nr. 3.481D/2021, nr. 378D/2022, nr. 386D/2022, nr. 387D/2022 și nr. 1.025D/2022 la Dosarul nr. 950D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, întrucât nu au incidentă în cauză, această ordonanță fiind un act normativ ieșit din vigoare la momentul la care autorii excepției și-au întemeiat pretențiile. În ceea ce privește art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, arată că acest text de lege a fost declarat deja neconstituțional, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă. În ceea ce privește celelalte critici, apreciază că sunt nefondate și invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea civilă din 1 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 14.474/3/2019, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului

Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Vasile Emil Lovas, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

8. Prin Decizia nr. 419 din 23 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 15.638/3/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Florin Emanuel Grigore, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

9. Prin Sentința nr. 3.702 din 27 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 37.162/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Ionuț Tancov și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

10. Prin Încheierea din 8 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.092/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Horia Dicu și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

11. Prin Încheierea din 12 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.595/3/2020, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din aceeași anexă, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Marius Florin Spirache și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

12. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.768/97/2019, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Cristian Popșor, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

13. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.784/3/2019, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Alexandru Popescu, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

14. Prin Încheierea din 8 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.302/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Daniel Drancă, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

15. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.164/63/2019*, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Ion Berbec și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

16. Prin Încheierea din 8 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 18.511/3/2020, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Liviu Constantin Șincă, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

17. Prin Încheierea din 12 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.561/115/2019, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Laurențiu Nicolae Blaga, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

18. Prin Încheierea din 12 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.181/118/2020, **Curtea de Apel Timișoara —**

Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2020 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ceea ce privește sintagma „fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege”, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Neluțu-Denis Sporea, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

19. Prin Încheierile din 13 ianuarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 16.079/3/2019, nr. 5.184/63/2020 și nr. 5.687/63/2020, precum și prin Încheierea din 20 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.760/63/2019, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2003 și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor din” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Marian Micu și alții, Marinela Bulin și alții, Costel Pușcă și alții, Ionel-Marinel Micu și alții, în cauze având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

20. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.045/3/2020, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Cristian Gabriel Stănescu, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

21. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.518/3/2020, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Daniel Naicu și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

22. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 487/32/2020, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Andrei Baur și Ionuț Frățilă, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

23. Prin Încheierea din 26 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.081/30/2020, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa patru „Familia ocupațională de funcții bugetare, apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa patru la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Liliana Ifrim și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

24. Prin Încheierea nr. 126/CAF din 12 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.920/97/2020, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membra Gabriela Valentina Anghel, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

25. Prin Încheierea din 12 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 933/111/CA/2020-R, **Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Lucian Boșca și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

26. Prin Încheierea din 24 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.355/121/2019, **Tribunalul Galați — Secția contencios**

administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Aurelian Portase, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

27. Prin Încheierea din 14 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.025/30/2020, Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 189/30/2020, și Încheierea din 7 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.609/30/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Nicușor Tanasoglu și alții, Alexandru Bogdan Secula și alții, respectiv Adelina Valentina Marcu și alții, în cauze având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflate în etapa procesuală a recursului.

28. Prin Încheierea din 14 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.427/121/2020, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Viorel Airinei și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

29. Prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.094/3/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 23 din aceeași anexă, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și personalului contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru Adrian Dănuț Zepa, în cauze având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

30. Prin Încheierea din 24 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.569/62/2020, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și a dispozițiilor art. 21**

alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în ceea ce privește sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Cătălin Gabriel Rasinar și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

31. Prin Încheierea din 15 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.605/30/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Cătălin Văleanu și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

32. Prin Încheierea din 9 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.016/63/2020, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Ionica Ionică și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

33. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.933/121/2019*, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Viorel Airinei și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

34. Prin Încheierea din 20 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 8.723/3/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul

Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Virgil Dănuț Ștefan și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

35. Prin Decizia civilă nr. 1.311 din 29 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.303/121/2020, și Decizia civilă nr. 1.310 din 29 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.366/3/2020, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Dan Alexandru Apostol și alții, respectiv pentru Elena Eleonor Geo, în cauze având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflate în etapa procesuală a recursului.

36. Prin Decizia civilă nr. 2.293 din 4 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 953/87/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul Florentin Daniel Blejan, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, aflată în etapa procesuală a recursului.

37. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că elementele principale care vizează nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se referă la statutul acestei categorii socioprofesionale, care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prevede că polițistul are dreptul la salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege. Dispozițiile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevăd acordarea unui spor (a unor compensații) de risc/pericol deosebit de până la 30%, care se calculează la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.

38. Art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevede că unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, respectiv printr-un act cu o putere juridică inferioară legii organice. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2), ordonatorul principal de credite este abilitat să emită reglementări subsecvente, prin care va stabili, în mod concret, care sunt unitățile și categoriile de personal cărora li se acordă acest drept, ca urmare a îndeplinirii condițiilor legale, precum și cuantumul sporului. Altfel spus, prin actul pe care îl va emite, ordonatorul de credite nu se va rezuma doar la un act de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci va putea să le completeze, instituind condiții și criterii de acordare a compensației suplimentare față de cele stabilite prin ordonanța menționată.

39. Ordonatorul de credite a dat în sarcina ordonatorilor secundari această abilitate, iar la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției Române sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră — au fost aprobate cuantumuri prin note-raport.

40. De asemenea, ordinul ministrului de interne privind drepturile salariale ale polițiștilor a fost clasificat ca secret, în aceste condiții persoana îndreptățită să primească sporul necunoscând regulile după care se stabilește acest drept, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și nici opozabil. Normele privind stabilirea categoriilor de personal și cuantumul sporului de pericol deosebit trebuie să respecte cerințele de stabilitate și previzibilitate a legii, însă dispozițiile de lege criticate nu îi permit polițistului să își adapteze comportamentul în mod corespunzător și acesta nici nu poate să aibă reprezentarea corectă a alcătuirii drepturilor sale salariale.

41. Prin urmare, autorii excepției consideră că dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și sintagma „de până la” din cuprinsul alin. (1) al aceluiași articol contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 31 și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

42. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

43. Totodată, puterea acordată ministrului de interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

44. De asemenea, întrucât reglementarea are efecte imprevizibile, depinzând de condiții și criterii a căror natură nu poate fi anticipată, este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

45. Cu privire la sintagma „de până la” cuprinsă în art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se susține că, în lipsa unei diferențieri legale între polițiștii care îndeplinesc condițiile din art. 21 alin. (1), această sintagmă ar putea crea premisa unor discriminări salariale între funcționari publici aflați în situații identice și astfel s-ar încălca principiul constituțional al interzicerii discriminării.

46. Aceleași motive de neconstituționalitate sunt invocate și în ceea ce privește dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Se arată că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. Se solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

47. Referitor la dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, autorii excepției arată că sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” introduce o limitare imprecisă a destinatarilor articolului. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat, s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din Inspectoratul General al Poliției Române sau din inspectoratele de poliție județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă se stabilesc salarii diferențiate.

48. Dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii întrucât acest text legal stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Însă, din cauza neclarității acestui text de lege, a fost posibilă excluderea angajaților celor două instituții publice anterior evocate din câmpul său de aplicare. Chiar și în situația în care ar fi fost acordată majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile aflate în subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiective al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate în funcție de eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

49. Cu privire la dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, se arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât nu cuprind în enumerarea categoriilor de personal excluse de la aplicarea etapizată a legii și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. De asemenea, anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încalcă principiile egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

50. În legătură cu art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, se arată că aceste prevederi legale nu fac nicio referire la ceea ce se întâmplă cu sporurile, compensațiile și alte drepturi care apar/sunt introduse de noua lege (Legea-cadru nr. 284/2010). Este cazul compensației pentru pericol deosebit, prevăzută pentru polițiști, care ar fi trebuit aplicată la salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2011, întrucât nu există nicio dispoziție legală care să blocheze aplicarea acesteia. Compunerea salariului de funcție și înghețarea acestuia în perioada de aplicare a Legii-cadru nr. 284/2010 nu trebuie să se confunde cu sporurile/indemnizațiile/compensațiile prevăzute de acest act normativ și care trebuiau aplicate începând cu 1 ianuarie 2011. Începând cu 1 ianuarie 2011 este introdus în legislația aplicabilă polițiștilor acest drept salarial — compensația pentru pericol deosebit —, iar despre situația sporurilor nou-apărute nu se face nicio referire. Se arată că o lege este edictată pentru a produce efecte juridice, nu pentru a nu le produce.

51. Compensația pentru pericol deosebit nu fusese prevăzută de legislația în materia salarizării aplicabilă în 2010 și nu trebuie să se confunde suma compensatorie reprezentând foste sporuri, introduse în salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2010 — între care și sporul de pericol deosebit prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 —, cu compensația pentru pericol deosebit introdusă prin art. 14 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Ea face parte într-adevăr din salariul de funcție tocmai pentru ca acesta să aibă un nivel minim corespunzător salariului minim brut pe țară. Acest drept salarial (compensație) aplicabil ca spor la salariul de funcție trebuia să se acorde începând cu 1 ianuarie 2011.

52. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 14 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale din aceleași motive reținute de Curtea Constituțională prin

Decizia nr. 318 din 21 mai 2019. În ceea ce privește sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” cuprinsă în art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2018, apreciază că acestea sunt constituționale.

53. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale**, în unele dosare, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal**, în unele dosare, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția nu este întemeiată.

54. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal**, în unele dosare, apreciază că dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale din aceleași motive reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, iar dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 sunt constituționale.

55. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale**, în unele dosare, și **Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că, în ceea ce privește dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și cele ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

56. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

57. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale.

58. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

59. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, este neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 alin. (1) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și inadmisibilă în ceea ce privește sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

60. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

61. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

62. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum reiese din actele de sesizare și criticile de neconstituționalitate formulate, îl constituie sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, și dispozițiile art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, sintagma „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI — *Familia ocupatională de funcții bugetare „Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională”* la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, și dispozițiile art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și sintagma „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, iar dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 au avut o aplicare limitată în timp, fiind apoi abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, Curtea constată că sunt criticate dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 în redactarea anterioară modificării prin art. LVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022, Curtea urmând să aibă în vedere acest conținut al reglementării. Curtea, având în vedere însă că dispozițiile de lege criticate produc efecte juridice în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, în acord cu cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează să analizeze aceste texte de lege, așa cum a fost sesizată.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază. [...]*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”;*

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. [...]”

(5) Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărirea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: „(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

— Art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”

— Art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;

c) prin excepție de la prevederile lit. a), indemnizațiile lunare ale personalului care ocupă funcții de demnitate publică se stabilesc prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

d) până la data de 31 decembrie 2017 se acordă drepturile de hrană și tichetele de masă de care beneficiază, la data intrării în vigoare a prezentei legi, unele categorii de personal bugetar, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici și de asistenți medicali din unitățile sanitare publice, prevăzute în anexa nr. II cap. I, se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022;

c) prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, cuantumul sporurilor, majorărilor, indemnizațiilor, compensațiilor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare se determină, în condițiile reglementate de prezenta lege, utilizând salariul de bază stabilit potrivit prezentului articol, fără a depăși limita prevăzută la art. 25;

d) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, de care beneficiază personalul care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018;

e) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;

f) indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

g) pentru personalul încadrat în unități sanitare publice aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la lit. a)—c) se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de la o poziție distinctă.”

63. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 31 privind dreptul la informație și art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici. De asemenea, se mai invocă prevederile art. 23 alin. (2) privind dreptul la salarizare egală pentru muncă egală din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

64. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1)

din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

65. Curtea a reținut că cele mai multe dintre prevederile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, intrate în vigoare la 1 ianuarie 2004, au fost abrogate, începând cu data de 1 ianuarie 2010, prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Printre dispozițiile abrogate se numără și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

66. În vederea clarificării conținutului normativ al art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea a considerat utilă prezentarea elementelor sale componente în funcție de ipoteza sa de aplicare, pe de o parte, și de dispoziția normativă propriu-zisă a acestui articol, pe de altă parte. Astfel, în ceea ce privește sfera sa de aplicare, art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 vizează o categorie de subiecți de drept determinată, respectiv polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea unui număr determinat de acțiuni, misiuni, operațiuni etc., după cum urmează: (i) misiuni operative de protecție a demnitarilor; (ii) acțiuni de gardare, protecție și control antiterorist; (iii) acțiuni de supraveghere operativă; (iv) proceduri speciale; (v) activități de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România; (vi) culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor; și (vii) investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit. Polițiștii care realizează una dintre aceste 7 activități beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază, denumit în continuare *sporul*.

67. Cu referire la natura juridică a acestui spor, Curtea Constituțională a amintit că s-a pronunțat prin Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006. În cauza soluționată prin această decizie, s-a criticat art. I pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, care prevedea că în anul 2004 sumele necesare acordării coeficienților de ierarhizare a funcțiilor să se asigure prin diminuarea cu 10% a sporului acordat conform art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Curtea Constituțională a reamintit, cu referire la această critică, faptul că sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și/sau diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, precum și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică.

68. Art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 a fost abrogat prin Legea-cadru nr. 330/2009. Cu toate acestea, sporul a supraviețuit și în noua reglementare [potrivit art. 16 alin. (1) din anexa nr. IV — *Reglementări specifice personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională* la Legea-cadru nr. 330/2009, „Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari în activitate, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a

acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigații, acțiuni și intervenție beneficiază de un spor de până la 30% calculat la solda funcției de bază/salariul funcției de bază, respectiv la salariul de bază.”]. În același timp, se observă și o modificare a sferei de aplicare a normei de acordare a sporului, în sensul extinderii categoriei de beneficiari ai acestuia. Evident, acest lucru se datorează faptului că prin Legea-cadru nr. 330/2009 statul român a instituit o reglementare salarială unitară a personalului bugetar din România. Astfel, așa cum rezultă din titlul anexei nr. IV la această lege-cadru, salarizarea personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională s-a realizat în mod unitar începând cu această lege-cadru.

69. La rândul ei, Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată de Legea-cadru nr. 284/2010, dar, din nou, sporul a supraviețuit [potrivit art. 14 alin. (1) din anexa nr. VII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010, „Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30%, calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.”]. Curtea a reținut că denumirea sporului a fost înlocuită cu noțiunea de compensație de risc/pericol deosebit, denumită în continuare *compensația*, fără a fi însă afectată natura acestui drept salarial sau fără a fi afectat, în mod esențial, conținutul reglementării.

70. În sfârșit, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată, începând cu 30 iunie 2017, prin Legea-cadru nr. 153/2017. Dar, o dată în plus, sporul/compensația a fost păstrat/păstrată în această lege, în vigoare și în prezent, art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, criticat și acesta în prezenta cauză, păstrând, în esență, conținutul reglementării din art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

71. Curtea a reținut deci că prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 fac parte dintr-o succesiune de acte normative prin care, începând cu 1 ianuarie 2004 și până în prezent, s-a acordat unor categorii de beneficiari un drept de natură salarială, denumit spor sau, după caz, compensație, prevăzându-se condițiile de acordare.

72. Complementar acestor norme substanțiale, legiuitorul a adoptat și o serie de norme de implementare, în sensul că acestea servesc la punerea efectivă în aplicare a normelor constitutive de drepturi salariale. Astfel, fiecare dintre cele 4 norme juridice de instituire a sporului/compensației a fost însoțită de câte o normă de implementare, care, în esență, a avut același conținut, după cum urmează: (i) art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 — „Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne”; (ii) art. 16 alin. (4) din anexa nr. IV la

Legea-cadru nr. 330/2009 — „Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și procentul de acordare a sporului se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite”; (iii) art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 — „Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite”; și (iv) art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 — „Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite”.

73. În prezenta cauză, desigur, având în vedere că dintre normele institutive ale sporului/compensației sunt criticate exclusiv prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, sunt criticate exclusiv normele de implementare a acestor două articole, respectiv art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

74. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea apreciază, în mod similar celor reținute prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, că aceasta este inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții de lege nu sunt aplicabile în cauză. Astfel, aspectul că unele soluții legislative au fost preluate succesiv în legislația ulterioară nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare, fapt relevat prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale. În fapt, este vorba despre o serie de acte normative succesive prin care legiuitorul și-a manifestat voința față de o anumită soluție legislativă. Însă numai actul normativ aplicabil litigiului și care continuă să își producă efecte juridice în cauză poate fi supus controlului de constituționalitate.

75. Trebuie precizat că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii-cadru. De la această dată, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, astfel cum prevede art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

76. Indiferent care legislație ar fi fost aplicabilă în trecut, Legea-cadru nr. 153/2017 vine să unifice sistemul salarial bugetar până în anul 2022. Astfel, ca principiu, persoanele care au fost defavorizate sau discriminate vor primi în tranșe, potrivit legii, sumele de bani cuvenite, astfel încât până la 1 ianuarie 2023 să se ajungă, pe baza unor criterii clar definite, la egalizarea salarizării pentru persoanele care se află în aceeași situație. Așadar, prin prisma elementelor subliniate, prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu mai au relevanță și, în consecință, nici nu mai sunt aplicabile în cauză, ceea ce antrenează lipsa de legătură cu soluționarea cauzei.

77. De altfel, ca o chestiune de principiu, în privința modului de stabilire a salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că acestea se stabilesc potrivit dispozițiilor acestei legi-cadru și anexelor la aceasta, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, a programelor și a proiectelor stabilite. Începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din legea-cadru anterior menționată, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili, pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I—VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în aceste anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

78. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la

data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat, *pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”.*

79. În acest context normativ, Curtea constată că stabilirea unei anumite valori a salariului de bază pentru funcțiile publice pentru anul 2022 are un caracter tehnic, integrat concepției legislative de creare a unui sistem de salarizare prin care să se regleze în timp disfuncționalitățile existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. Cu alte cuvinte, o asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive a legii-cadru, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”.

80. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede, la art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii, *„instituirea unui salariu minim brut pe țară”*, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

81. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Keckho împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

82. Totodată, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). În consecință, stabilirea prin lege a unei anumite valori a salariilor de bază plătite managerilor publici, angajați plătiți din fonduri publice, nu are semnificația încălcării dreptului fundamental la salariu.

83. În plus, Curtea reține că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea în sectorul bugetar, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin Legea-cadru nr. 153/2017, apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune în timp o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte care sunt de competența autorității legiuitoare.

84. Legea-cadru nr. 153/2017 a fost adoptată tocmai pentru a corecta inegalitățile semnalate în sistemul bugetar, chiar dacă acest lucru înseamnă că finalitatea sa este atinsă după mai mulți ani, etapizat.

85. În continuare, cu referire la excepția de neconstituționalitate a art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru

nr. 153/2017, Curtea a observat, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, că, în realitate, autorii excepției erau nemulțumiți de omisiunea legiului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Dar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiului este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuior în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială (a se vedea Decizia nr. 667 din 9 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2017, paragraful 23, sau Decizia nr. 139 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 3 iunie 2020, paragraful 15). Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, soluție care se impune și în prezenta cauză.

86. Cu referire la criticile aduse art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin aceeași decizie (Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată), Curtea a observat, pe de o parte, că aceste dispoziții legale sunt clare și, pe de altă parte, că aduc în discuție simple modalități de interpretare și aplicare a lor. Așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție (a se vedea și paragraful 18 al Deciziei nr. 548 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 9 octombrie 2020).

87. Tot prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, cu referire la constituționalitatea art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 21 decembrie 2005, Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, și Decizia nr. 105 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 2 iunie 2021). Prin urmare, Curtea a respins, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

88. Cu referire la constituționalitatea art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin aceeași decizie anterior menționată, Curtea Constituțională a reținut că aceste dispoziții de lege sunt neconstituționale. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării excepției de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, și având în vedere soluția de admitere pronunțată prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

89. Sub acest aspect, Curtea subliniază că, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de

revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, sau Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32). Calea de atac a revizuirii se formulează în temeiul deciziei de admitere pronunțate de Curtea Constituțională, dar prin mijlocirea deciziei al cărei dispozitiv cuprinde soluția de respingere ca devenită inadmisibilă, pe considerentul procedural al intervenirii ulterioare a cauzei de inadmisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În această situație, în considerarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care instituie regula potrivit căreia deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor, revizuirea întemeiată pe acest motiv va putea fi introdusă în termenul de 3 luni prevăzut de art. 511 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care se calculează de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care Curtea Constituțională a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată anterior constatării neconstituționalității textului de lege incident în cauza soluționată printr-o hotărâre definitivă a cărei revizuire poate fi cerută în aceste condiții.

90. În ceea ce privește prevederile criticate ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, Curtea s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 1 din acest act normativ prin Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, paragrafele 28—31.

91. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că „stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiului” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că „stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiului” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, precitată).

92. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinațiilor și al efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuior are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea constată că, prin dispozițiile legale criticate, legiuiorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

93. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că „prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție”. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

94. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuiorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

95. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

96. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii Vasile Emil Lovas, Florin Emanuel Grigore, Ionuț Tancov și alții, Horia Dicu și alții, Marius Florin Spirache și alții, Cristian Popșor, Alexandru Popescu, Daniel Drancă, Ion Berbec și alții, Liviu Constantin Șincă, Laurențiu Nicolae Blaga, Neluțu-Denis Sporea, Marian Micu și alții, Marinel Bulin și alții, Costel Pușcă și alții, Daniel Naicu și alții, Ionel-Marinel Micu și alții, Cristian Gabriel Stănescu, Andrei Baur și Ionuț Frățilă, Liliana Ifrim și alții, Gabriela Valentina Anghel, Lucian Boșca și alții, Aurelian Portase, Alexandru Bogdan Secula și alții, Nicușor Tanasoglu și alții, Adrian Dănuț Zepa, Adelina Valentina Marcu și alții, Cătălin Gabriel Rasinar și alții, Cătălin Văleanu și alții, Ionica Ionică și alții, Viorel Airinei și alții, Virgil Dănuț Ștefan și alții, Dan Alexandru Apostol și alții, Elena Eleonor Geo și de Florentin Daniel Blejan, în Dosarul nr. 14.474/3/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 15.638/3/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 37.162/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 21.092/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 9.595/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.768/97/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 13.784/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 24.302/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 8.164/63/2019* al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Dosarul nr. 18.511/3/2020 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 2.561/115/2019 și nr. 3.181/118/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 16.079/3/2019, nr. 5.184/63/2020 și nr. 5.687/63/2020 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 18.518/3/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă, Dosarul nr. 4.760/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.045/3/2020 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a, civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 487/32/2020 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.081/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.920/97/2020 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și insolvență, Dosarul nr. 933/111/CA/2020-R al Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 5.355/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 189/30/2020 și nr. 1.025/30/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.427/121/2020 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 21.094/3/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 4.609/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 2.569/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 4.605/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 3.016/63/2020 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 1.933/121/2019* al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 8.723/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 1.303/121/2020 și nr. 16.366/3/2020 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 953/87/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că sintagma „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Prahova — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Ilfov — Secția civilă și Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea doamnei Andreea Anamaria Naggar,
la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul
Investițiilor și Proiectelor Europene**

Având în vedere Cererea doamnei Andreea Anamaria Naggar, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.409 din 10 aprilie 2024,
în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andreea Anamaria Naggar se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 117.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

